Pioasa solemnitate dela Constanţa

— Corpurile neînsufleţite ale aviatorilor morţi în accidentele de pe lacul Razelm şi Siutghiol au fost duse spre locul de veci —

Cortegiul funebru în faţa gării

Constanţa, 26 Octombrie

Doliul ce a lovit năpraznic aripele româneşti, dând morţii zece din cei mai buni, cei mai aleşi şi curagioşi fii ai lor, înfrăţiţi acum cu imensitatea cerului pe care l'au brăzdat în uruitul motoarelor, s'a abătut brusc asupra familiilor, asupra camarazilor şi asupra întregei ţări.

Nicicând durerea nu a fost trăită mai intens, nici când în ultimii ani nu am fost mai covârşiţi de ea, ca acum.

Morţi la datorie, prăbuşiţi din înălţimi spre pământul de care nu mai erau legaţi decât prin ai lor, au pierit, pe rând căpitanul Brutus Iunius Delrosea, adjutantul Mecu, soldatul Istoc, locotenentul Vişan, locotenentul Niculescu, locotenentul Isvorski, sergentul Oscinski şi apoi ca şi cum această contribuţie dată cerului nu era prea mare, s'au mai prăbuşit în moarte comandorul Negru Constantin, comandantul primei noastre flotile de hidroaviaţie, căpitanul Zapolski şi adjutantul major Halaliuc Ilie.

A scăpat numai — pentru că aşa a vrut soarta — soldatul Pricop, spre a fi mărturie unei tragedii desfăşurată, lângă el.

Astăzi patru dintre cei dispăruţi, c-dorul Negru Constantin, căpitanul Zapolski, locotenentul Isvorski şi adjutantul Halaliuc Ilie, au fost duşi la locurile de veci.

ASISTENŢA

Încă dela ora 1 d. a. lume multă, multă de tot, a început să se scurgă spre catedrala episcopală unde corpurile neînsufleţite ale celor patru aviatori erau depuse.

In catedrală se aflau îndoliaţi şi sdrobiţi de durere părinţii, soţiile, copiii, fraţii şi surorile celor morţi, printre cari am remarcat pe generalul Negru Athanasie, tatăl c-dorului Negru, d-na general Negru, mama aviatorului, d-na căp. Zapolski, sdrobită de durere, soţia adjutantului Halaliuc, fratele locot. Zapolski, camarazii şi cei ce au cunoscut şi trăit în preajma celor ce nu mai sunt printre noi.

De asemenea d-nii: Nicolae Ottescu, rezident regal al ţinutului;

LOCOT. ŞTEFAN ISVORSKI

generalii Stoicescu, comandantul forţelor aeronautice; Iorgu Negrescu, director general al aerului; amiral Smidt Victor, comandantul litoralului maritim; generalii Macici Nicolae, comandantul garnizoanei; Florin Georgescu, comandantul brigăzii de artilerie; amiral Nicolae Negru, amiral Pantazi, general Nicolau Theodor, primarul municipiului, col. Spirea Ion, prefectul judeţului; colonelii Athanasiu, Trestioreanu, Adrian Dimitriu, Cholet, Manoilescu; comandorii Moţiu, Şuteu, Em. Popovici, Măcelaru, Cocioc Constantinescu, Al. Constantinescu, Vlădescu, etc., etc.

SERVICIUL RELIGIOS

La ora 2, P. S. S. Episcopul Gherontie, asistat de P. S. Galaction Gordun, vicar, şi de un sobor de preoţi a oficiat un impresionant serviciu divin pentru odihna sufletelor celor patru aviatori, răspunsurile fiind date de corul episcopiei

După terminarea slujbei P. S. S. EPISCOPUL GHERONTIE, a rostit cuvinte pentru cei plecaţi, evidenţiind măreţia jertfei lor.

Moartea lor — a spus înaltul chiriarh — nu este o moarte de rând Murind în slujba ţării, ei au devenit eroii aviaţiei noastre, eroii noştri.

Ultimele cuvinte ale Prea Sfinţiei Sale, sunt adresate familiilor îndoliate, mângâere şi îmbărbătare pentru pierderea suferită.

Cuvântarea d-lui general aviator Iorgu Negrescu

Aviaţia românească este în mare doliu pentru că este supusă la cea mai mare încercare ce a suferit vre-o dată.

Soarta crudă a voit ca acest an flotila de hidroaviaţie să fie acea care să îngroaşe atât de mult numărul şi aşa destul de mare, al celor jertfiţi pentru gloria aripelor româneşti.

Dela soldat şi până la comandant, toate gradele au dat tributul lor sângeros zeiţei neînduplecate a morţii.

Mintea noastră nu poate încă să înţeleagă, cum atâtea imprejurări neprielnice au dus la acest trist desnodământ, cum furia deslănţuită a naturei a putut să cuprindă în vălmăşagul ei în acelaş timp atâtea fiinţe preţioase aviaţiei, îndelung pregătite pentru nevoile ei şi să le ducă la pierzanie în împrejurări de un dramatism pe care imaginaţia cea mai fecundă nu putea să le plăzmuiască.

După ce aminteşte împrejurările tragice în care flotila de hidroaviaţie pierde 10 din cei mai buni ai ei în frunte cu comandantul, comandorul Negru, care parcă a voit să fie exemplu subalternilor săi şi în sacrificiu şi să nu se dea în lături dela **nici un risc, de nici un fel,** d. general Negrescu, continuă:

Comandorul Negru s'a născut la 17 August 1894 şi după ce a făcut studiile liceale a dorit să ajungă ofiţer în Marina regală română unde alţi înaintaşi de ai săi se destinaseră înainte. In acest scop a intrat în Şcoala navală în 1913 devenind ofiţer de marină în Iunie 1915.

In timpul marelui război a fost mobilizat la Serv. Apărărilor sub apă, unde prin munca şi spiritul său gata de sacrificiu, aduce servicii importante flotei ruso-română. **Aşa glăsuesc notele date de şefii săi în acel timp.**

In Sept. 1917 atras de frumuseţea aviaţiei, urmează şcoala de observatori aerieni, fiind repartizat apoi ca observator la Grupul II de aviaţie dela Tecuci, unde în curând devine şi un foarte bun pilot.

Dar neuitând niciodată origina sa de marinar şi îndrăgostit şi de noua sa armă aviaţia, căreia îi va dedica toată activitatea sa de după război, el este cel dintâi comandant al primei escadrile de hidroaviaţie, ce se formează în 1920, odată cu grupul : hidroaviaţie.

Chemat în alte posturi de răspundere şi de muncă la Inspectoratul Aeronauticei, la Arsenalul Aeronauticei, unde l'am avut prima dată sub comandă, la Şcoala Technică Aeronautică, el

Carul cu coroanele şi jerbele

şi face datoria cu toată puterea sa de muncă, dar nu consideră acestea decât vremelnice, pentru că inima sa era îndreptată întotdeauna spre mare, iar gândul lui mereu spre hidroaviaţie.

Nici cursul de electrotehnică al Universităţei din Bucureşti, pe care îl urmează 4 ani, nici alte servicii din alte părţi nu-l atrag, aşa după cum îl atrag hidro-aviaţia, deşi ori unde a servit mintea sa clară, puterea sa de muncă şi conştiinciozitatea sa au făcut ca peste tot să fie considerat ca un ofiţer de elită.

Rând pe rând, comandant de excadrilă la hidroaviaţie, comandant de grup, ajutor de comandant şi acum în urmă comandant titular al acestei flotile, el contribui la evoluţia şi desvoltarea acestei importante unităţi, pentru care a pus toată râvna, iar acum a mers până la ultimul sacrificiu.

Aeronautica şi marina pierd astfel un bun comandant şi un admirabil camarad, iar flotila de hidro îşi deplânge astăzi şeful, îşi *pierde ctitorul ei,* căci aşa poate fi considerat comandorul Negru, care a pus în 1920 bazele acestei unităţi de aviaţie şi a lucrat la aşezarea şi organizarea ei.

Alături de dânsul îşi doarme somnul de veci căp. Zapolski, care odată cu comandorul Negru şi-a găsit sfârşitul în fundul lacului Suit-Ghiol sub greutatea hidroavionului, ce până atunci îi purtase în nori fără nici o primejdie. Marinar şi el, a socotit că îşi serveşte mai bine arma sa trecând în hidroaviaţie, când în 1931 este trimis în Italia să urmeze şcoala de observatori aerieni dela Taranto, şcoală pe care o termină în chip strălucit.

De atunci şi până acum cu mici intermitenţe căpitanul Zapolski a rămas îndrăgit de aviaţie, dar şi de marina sa pe care a dovedit acum în manevrele recente că poate să o servească mai bine ca observator aerian, când ori ce navă inamică nu poate să scape ochiului său vigilent, când în înaltul cerului poate să descopere de departe şi ce este pe apă şi ce este în apă.

Locotenentul Isvorski este singurul găsit din echipajul hidroavionului ce a fost nevoit să amerizeze pe lacul Razelm în faţa naturei deslănţuită.

Cine poate să descrie drama fără precedent ce s'a desfăşurat în mijlocul acestui lac, cu cei 4 inşi ce formau echipajul dispărut acum pentru totdeauna!!

Cel mai mare tragedian din ori ce timp ar fi zguduit la încercarea de a reda tragedia celor 4 suflete ce s'au luptat o zi şi o noapte cu elementele deslănţuite ale naturei, pentru ca la urmă istoviţi şi în neputinţă de a se salva, să privească moartea cu **seninătatea cu care locot Isvorski a privit-o,** seninătate ce a transmis'o camarazilor care l'au găsit a doua zi, **în figura sa liniştită şi fără urmă de cea mai mică teamă,** conştient că şi-a făcut datoria până la sfârşit.

Alături de ofiţer, uniţi în moarte cum au fost în viaţă, se află corpul neînsufleţit al adjutantului Halaliuc.

Adunaţi în jurul corpurilor neînsufleţite ale acelor 4 camarazi iubiţi, şi cu gândul la ceilalţi 3 care n'au putut fi găsiţi, aeronautica şi marina aduc ultimul omagiu acestor dispăruţi şi roagă îndureratele lor familii atât de crunt lovite, să vadă în durerea unei armate întregi o cât de slabă mângâiere.

CORTEGIUL FUNEBRU

După terminarea cuvântării d-lui general Negrescu, rostită cu multă simţire şi care impresionează până la lacrimi asistenţa, cosciugele în cari odihnesc cei patru aviatori sunt scoase pe umeri de camarazii lor, în următoarea ordine: adjutantul major Ilie Halaliuc, locot. Isvorski, căp. Zapolski şi comandorul Negru Constantin.

Sicriile sunt depuse apoi pe carele mortuare şi se formează pioşul cortegiu, care urmat de membrii familiilor, asistenţă, companiile de onoare, muzică militară şi foarte multă lume, parcurge str. Dimitrie Sturza, piaţa Independenţii şi str. Carol, îndreptându-se spre gară.

In fruntea cortegiului poartă perna cu decoraţiile comandorului Negru, comandorul Bălan şi maiorii Nistor şi Constantinescu.

Trei hidroavioane şi trei avioane în formaţie au evoluat tot timpul deasupra cortegiului.

La gară tristul cortegiu se desface, carul funebru care poartă rămăşiţele pământeşti ale adjutantului major Halaliuc Ilie, continuându-şi singur drumul spre cimitirul militar, unde aviatorul va fi înhumat.

SERVICIUL RELIGIOS DIN GARA

In faţa peronului de ieşire din gară P. S. Galaction Gordon înconjurat de cler oficiază un nou serviciu religios în faţa sicriilor în cari se află comandorul Negru Constantin, căp. Zapolski Sergiu şi locot. Isvorski Ştefan.

După aceasta purtate pe umeri de camarazi, sicriile sunt duse spre vagoanele mortuare, în cari sunt îmbarcate, lângă ele luând loc gărzile de onoare.

PLECAREA TRENULUI MORTUAR

La ora 3.50 trenul mortuar porneşte din gară, urmărit cu lacrimi în ochi de cei aproape douăzeci de mii de constănţeni ce s'au adunat pe străzile din jur şi pe peronul gării.

CONST. NEICU

Rămăşiţele pământeşti ale comandorului Negru şi locot. Isvorski au fost aduse Miercuri seară in Capitală

Miercuri seară, la orele 10 şi 20 de minute, cu trenul personal de Constanţa, la care s'a ataşat vagonul mortuar, au fost aduse în Capitală, sicriile cu rămăşiţele pământeşti ale comandantului Negru Constantin şi locotenentului Isvorski Ştefan.

Cu acest trist prilej au venit aseară la gara de Nord numeroşi ofiţeri generali şi superiori, dela artileria antiaeriană etc. din ministerul aerului şi marinei, printre cari notez pe d-nii :

Amiral Niculescu-Rizea; general Beroniade; general Negrescu, directorul general al aerului; comandor Celăreanu, şeful statului major al comandanţilor flotilei aeriene; colonel Pârvulescu Gh., comandantul regimentului de artilerie antiaeriană; comandori: Ramiro Enescu, Zappan, Jienescu ,Bardescu Al., Fătulescu, Vasiliu, Ştefănescu, Secărescu, Burduloiu Traian, Ionescu-Râmnic, Gârleanu; colonel Bossye; locot. colonel Ţenescu şi Horia Roman dela artileria antiaeriană; comandori : Tănăsescu Titi, Argeşanu, Georgescu, Luchian; căpitani Francisc Galeno, Vernescu, etc.

*

Cele două sicrie au fost coborîte pe peron, în jurul lor luând loc, în afară de membrii familiilor ostaşilor defuncţi. — întreaga asistenţă.

S'a oficiat un scurt serviciu religios de către preotul Popescu-Lahovari, confesorul aviaţiei, pentru odihna sufletelor acestor eroi morţi la datorie.

Sicriile au fost luate apoi pe umeri de către ofiţeri din aviaţie şi duse până la automobilele mortuare cu care au fost transportate la cimitirul militar dela Bellu, fiind depuse în capela cimitirului, unde au rămas până ieri la orele 3 după amiază când s'a oficiat ceremonia înmormântării.

*

La trenul personal de Constanţa sosit Miercuri seară la orele 10 si 20 de minute în gara de Nord, a fost ataşat şi un al doilea vagon mortuar în care se afla sicriul cu corpul neînsufleţit al căpitanului Zapolski Sergiu, victimă şi el a accidentului de aviaţie din ziua de 23 Octombrie, întâmplat pe lacul Siut Ghiol.

Din gara de Nord, vagonul mortuar a fost ataşat acceleratului de Oradea, urmând ca sicriul să fie dus la Beiuş, de unde e originar căpitan Zapolski şi unde a fost înmormântat, de asemeni, în cursul zilei de ieri.

Parastas pentru cei zece aviatori morţi la Constanţa

Miercuri la ora 12, s'a făcut, la biserica Domniţa Bălaşa din Capitală, o slujbă religioasă pentru odihna sufletelor celor zece aviatori morţi în tragicele accidente de hidroavion, dela Constanţa.

Slujba religioasă a fost făcută de S. S. preotul Gibescu, parohul bisericii, înconjurat de cler.

Au fost de faţă conducătorii aviaţiei şi marinei noastre, în frunte cu d. general Paul Teodorescu, ministrul aerului şi marinei; apoi d-nii contraamiral Gheorghiu, secretar general al ministerului; comandor Calbăreanu, şeful statului major al aviaţiei; general Beroniade; general Dragu; general Telemac; amiral Bărbuneanu; colonel Scarlat Rădulescu, directorul aviaţiei civile; colonel Andrei Popovici, director la Lares; Egon Nasta, ing. Boian, director la Arpa; comandori George Iacobescu; Jienescu; Vasiliu; Nicolau; Diculescu; Mândrescu; Argeşanu; Zapan; Fătulescu; Davidescu; Istrati; Secărescu; A. Enescu şi numeroşi alţi ofiţeri de aviaţie.

O companie din aviaţie a dat onorurile.

Au mai asistat câte o delegaţie de ofiţeri din toate trupele din garnizoană.

VIM
CURĂŢĂ TOT
fără a sgâria
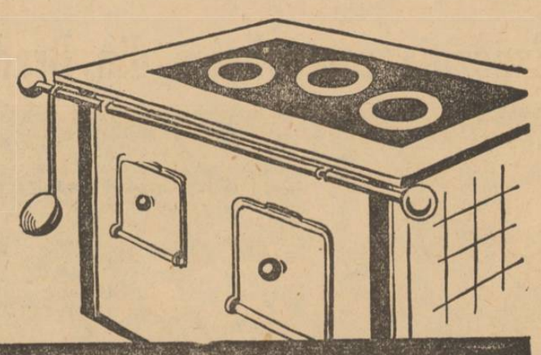

şi maşina de gătit

Contra durerilor Gastro intestinale cereţi
GASTRO-D
la Farmacii şi Drogherii
Reprezentant: Farmacia „Thoiss" Bucureşti Calea Victoriei 124
26

IN TÂRGUL UNDE S'A INCHEIAT AFACEREA CLAVCE

Birul embaticar trebuia plătit şi de biserica târgului

Cum a început panamaua embaticară

Dela trimisul nostru special

II

Ungheni, 23 Oct.

Acum câţiva ani, doi comercianţi s'au văzut acţionaţi de moştenitorii Glavce pentru a le restitui rampele şi casele construite pe locul tatălui lor, de lângă calea ferată.

In această pretenţiune s'a amestecat şi calea ferată.

Curând moştenitorii s'au convins că nu vor reuşi să intre în posesiunea rampelor şi au renuntat de a le mai pretinde.

Cei ameninţaţi să rămână fără rampe şi fără case s'au adresat avocatului Candid Chiriţă, fostul deputat din Bălţi care, deşi ar fi dorit ca litigiul să continuie, refuzul moştenitorilor de a mai pretinde drepturi în acest proces, i-a înlăturat amestecul.

Perspectiva însă, a unei afaceri din care să se tragă un profit material, i s'a ivit avocatului Candid Chiriţă, şi el a expus lui Ion Păscăluţă, un om întreprinzător, întreagă această perspectivă.

A fost deci convins, şi a tratat cu moştenitorii aşa cum se ştie.

Candid Chiriţă ca şi *Octav Petrescu,* au făcut politică. Unul din ei, Candid Chiriţă, reuşeşte să se aleagă deputat de două ori. Celalt, Octav Petrescu rămâne în disidenţa dela Bălţi a d-lui Sergiu Dimitriu, fostul secretar general dela interne, dar amândoi, rămân avocaţii care trebue să lupte pentru ca Ion Păscăluţă să câştige procesul cu orice preţ, pe orice cale.

Pe de o parte influenţa politică, pe de altă parte corupţia, reuşesc să atragă pe nenorocitul de controlor financiar Turtureanu, tatăl a două fete eleve la un liceu din Iaşi şi, acesta, falsifică valoarea locativă a imobilelor.

Târgul întreg ştie şi este convins, că Turtureanu, a căzut ca o muscă în lapte, doar pentru vre-o 50 de mii de lei dar cu asigurarea din partea oamenilor zilei, a oamenilor puternici la centru că, nici odată nimeni nu va îndrăzni să verifice aceste tablouri de care fac uz în faţa instanţelor judiciare.

Procesul are mai multe faze. Se stabileşte anume în faţa Casaţiei prin 1928 că expoprierea terenurilor n'a cuprins şi imobilele de pe ele, întru cât procesul verbal de expropriere nici nu amintea ceva despre case.

In 1935, se iveşte al doilea proces cu figurant principal Ion Păscăluţă şeful serv. financiar al municipiului Chişinău. Pe rol se aşează în 1936, iar în două termene, la 1937, se soluţionează definitiv în favoarea lui Ion Păscăluţă şi comp.

O stradă din Ungheni, în părţile moldoveneşti

IN CE A CONSTAT AJUTORUL LUI TURTUREANU

Ajutorul lui Turtureanu este neprecut de mare, pentru că fără falsificarea tablourilor cuprinzând valoarea locativă, pretenţiunile materiale de despăgubire n'ar fi atins niciodată fabuloasa sumă de zeci de milioane.

Dacă tablourile acestor valori locative se întocmeau după rolul din 1918, data expropierii terenurilor, valoarea caselor clădite pe teren n'ar fi întrecut suma de 600—700 de mii de lei, ori Păscăluţă şi ceilalţi, cheltuiseră cu mult mai mult.

Dacă aceleaşi averi embaticare se evaluau după rolul de impunere din anul 1928, valoarea lor ar fi atins suma de 10 milioane de lei.

Era se vede, o sumă prea mică pentru marele apetit al mandatarilor moştenitorilor Glavce şi de aceea, s'a apelat la controlorul financiar Turtureanu, care falsifică tablourile şi ajunge cu valoarea averilor embaticare la aproape 30 de milioane de lei.

In faţa celor trei, Candid Chiriţă, Ion Păscăluţă, Octav Petrescu, apare dansul acesta de milioane de lei pe care ei îl înlănţuie şi, prin o corupţie studiată şi foarte bine aplicată, prin intervenţia unor influente emanate dela oamenii zilei „prieteni politici" cu cei dintâi, afacerea se perfectează ca să ajungă unde a ajuns.

Evaluarea locativă din tablourile depuse de procuratorii Glavce în faţa instanţelor, falsificate, cuprinde până şi biserica târgului construită pe terenul moşiei boiereşti şi care a fost debitată cu plata sumei de lei 49.300, după cum ni se spune.

N'a fost cruţat nici cimitirul, în care odihnesc şi oasele foştilor proprietari ai moşiei.

Locuri îngrădite sau neîngrădite, case construite din nou după ce s'au prăbuşit sub povara vremurilor, sau au ars. construcţii noui refăcute pe un teren pe care statul expriprindu-l, l-a dat drept imporprietărire, toate au fost cuprinse în acele faimoase tablouri şi evaluate la atare.

Turtureanu, controlor fiscal, nu l-a trecut cu vederea nici pe colegul său perceptorul târgului Ungheni, anume Ion Moroziuc, care şi-a construit o casă pe un loc viran rămas astfel de pe urma unui incendiu.

Pe acest loc s'au construit trei imobile, care au fost evaluate la 282.000 de lei, revenind colegului perceptor să plătească eşalonat suma de lei 180.000 deşi construcţia făcută din nou dela temelie până la acoperiş de proprietar, n'a costat atâta.

Lăcomia aceasta care a trecut orice limită, a solidarizat în acest târg toată lumea a căror interese au fost periclitate, iar obligaţiile mărite în aşa fel încât dacă, debitul s'ar fi aplicat, cetăţenii acestui târg n'ar fi putut face faţă şi impunerilor legale şi rambursării sumei de 42 milioane lei plătită de stat cu atâta culanţă prin slujitorii lui.

Chiar şi printr'o eşalonare în rate a acestei sume, plata nu s'ar fi putut face decât aşa, printr'o minune.

Şi la urma urmelor, mulţi dintre proprietarii embaticari ar fi renunţat bucuroşi la construcţie pentru acelaş motiv că evaluarea întrecea realitatea cu mult, foarte mult.

Menţionăm că din totalul de 3000 de suflete, cât cuprinde tg. Ungheni, jumătate sunt moldoveni iar cealaltă jumătate evrei şi alte naţionalităţi.

Comercianţii, profesioniştii în mare parte, meseriaşii chiar, sunt evrei şi se totalizează la 200 de familii.

Biserica neavând valoare locativă, valoarea de 49.300 de lei a fost stabilită în medie şi trecută în tablourile de evaluare. La fel şi cu cimitirile, la fel cu imobilul primăriei aflat pe locul boieresc(

DACA N'AR FI FOST LACOMIA

O, dacă n'ar fi fost lăcomia de milioane multe, toată lumea aceasta de embaticari s'ar fi supus şi ar fi plătit bucuroasă o sumă bunăoară de zece milioane cât s'ar fi evaluat după impunerile din 1928.

In această direcţie s'au dus şi tratative. Obligaţiile, se vede, erau prea mari. Acei cari au ajutat cereau şi dânşii tot milioane.

De unde să le fi luat Păscăluţă care cheltuise între timp şi averea sa personală, ba se şi împrumutase.

Singura salvare a fost, falsificarea tablourilor cu evaluarea locativă ca să totalizeze cele aproape 30 de milioane de lei la cari, adăugându-se şi dobânzile aferente s'a majorat la 42 milioane lei.

Aşa dar, din suma aceasta fabuloasă s'au putut respecta toate obligaţiunile şi s'a putut mai ales să se facă noui sacrificii. S'a corupt, s'a plătit în dreapta şi în stânga şi s'a urgentat şi ordonanţarea şi urgentarea sumei.

Intreaga afacere atât de cinstită dacă se menţinea la dreptul pe care le conferea şi legea juridică şi aceia omenească, nu aveam azi afacerea Glavcev-Păscăluţă-Berov-Ovid Petrescu şi Candid Chiriţă.

Ea însă a fost aşezată temeinic pe fals şi corupţie şi de aceia a ajuns unde a ajuns. Intr'un timp, statuată pe marginea codului penal, cu cât cheltuelile susţinerii „drepturilor", au crescut, cu cât pretenţiile celor ce ajutau la perfectarea afacerii s'au majorat, s'a recurs la falsuri grosolane şi la cointeresarea tuturor acelor care au putut ajuta, cât de cât.

Basarabia aceasta a ştiut să suporte vinderi de iazuri fără peşte şi fără apă pe milioane de lei şi, foarte curios, aceste proprietăţi cu nume de „iaz" au fost cumpărate tot de stat. O astfel de afacere s'a perfectat la Orhei.

Şi, pentrucă tot teritoriul nu se putea transforma în iaz cu sau fără peşte, s'a filat afacerea embaticară pe care o găsim, aşa cum am dat primele amănunte şi din târgul Pârlita din acelaş judeţ Bălţi, cu acelaş Octav Petrescu.

Şi doar noi, le-am arătat din vreme, am dat alarma, am făcut atent statul prin guvernele ce se găseau la cârma ţării dar, cine ne-a auzit ?

ELEFTERIE NEGEL

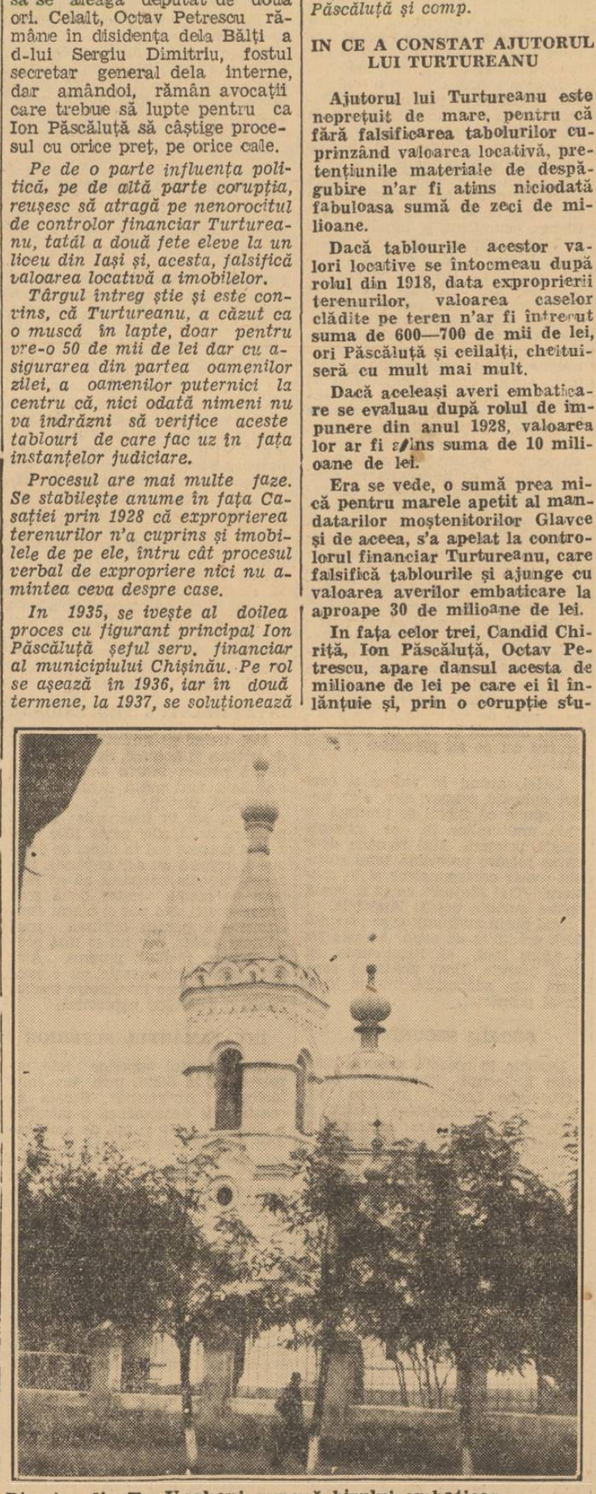

Biserica din Tg. Ungheni, supusă birului embaticar

xxx

Dela asociaţia anglo-română

Sâmbătă, 5 Noembrie, orele 5 d. a., va fi în strada Boteanu 3, adunarea generală a asociaţiei anglo-române cu următoarea ordine de zi : darea de seamă pe exerciţiul 1 Iulie 1937-31 August 1938, raportul cenzorilor şi bilanţul şi conturile de rezultate, ratificarea cooptărilor de membri şi alegerea de noi membri în consiliu, modificarea art. 7 din statute, ultimul paragraf.